

(Kort bemærkning).

Jens Rohde (V):

Som jeg sagde i min tale: Hvis man kigger statistisk på det, så er det jo sådan, at hver eneste gang, man får et menneske i arbejde, så stiger uligheden i det, der hedder Ginikoefficienten.

Hvem kan så bruge den der Ginikoefficient til ret meget ude i den virkelige verden? Det er der jo ikke nogen, der kan. Men for det menneske, som kommer i arbejde, stiger uligheden jo ikke. Det menneske føler jo, at vedkommende er kommet på arbejdsmarkedet og føler sig formentlig mere lige ikke bare økonomisk, men også socialt, med den øvrige del af samfundet.

Derfor skal vi passe på, hvordan vi diskuterer begrebet ulighed. Det er jo også sådan, at når huspriserne stiger kraftigt, så får det jo også betydning for den statistiske ulighed – måske også sådan, at formuespredningen bliver knapt så stor. Det er da rigtigt. Men så skal man gå ind og sige: Vil man så kompensere for det? Det vil SF, ved jeg. SF vil jo gerne sætte boligskatterne op. Det ønsker vi ikke.

Derfor gælder det jo hele tiden om at finde en balance, men for os handler det om at skabe lige muligheder, og de muligheder skaber vi bedst for folk, hvis vi får dem i arbejde, for så har de muligheden for i langt højere grad at skabe sig den tilværelse, de ønsker.

(Kort bemærkning).

Lotte Bundsgaard (S):

Først vil jeg gerne opfordre hr. Jens Rohde til endnu en gang lige at læse Socialdemokraternes velfærdsoplæg igennem, for så kan det nemlig være, at hr. Jens Rohde bliver i en smule bedre humør. Når hr. Jens Rohde mener, at der er behov for bedre uddannelse, bedre integration, og at vi får færre på sygedagpenge, så er det netop det, vi ud over at se på tilbagetrækningsalderen foreslår i vores velfærdsudspil.

Men jeg vil godt høre – hr. Jens Rohde plejer jo ikke at være bleg for at sige, hvad han mener – om hr. Jens Rohde ikke mener, det er sådan en smule sølle, at regeringen ikke vil melde ud, hvad den mener om velfærdsreformer? Tror hr. Jens Rohde, at det er, fordi regeringen frygter, at den så bare skal trække et eller andet tilbage igen om få dage, hvis den prøver at melde ud, hvad det er for nogle reformer, der er behov for, og hvordan regeringen har tænkt sig, at vi skal reformere Danmark.

(Kort bemærkning).

Jens Rohde (V):

Man kunne måske sige, at man kan frygte lidt, om Socialdemokraterne kan levere den vare, som de har slået sig op på at sælge. Det er jo ikke hver dag, vi har set, at de har kunnet det. Men det kommer vi til, når vi når de forhandlinger, og jeg glæder mig foreløbig over, at der er noget, der tyder på, at vi kan få en bred aftale om reformer. Men til tidspunktet er der altså kun det at sige, at hvornår Socialdemokraterne spiller ud, er en socialdemokratisk afgørelse, må jeg sige til fru Lotte Bundsgaard. Hvornår vi spiller ud, er vores afgørelse. Vi har for længe siden, for 2 år siden, lagt en køreplan for, ikke alene hvornår velfærdsreformerne skal præsenteres, men også hvordan de skal implementeres. Den køreplan ser vi ikke nogen grund til at ændre på, fordi Socialdemokraterne har valgt med den nye formand – og det kan vi da kvittere for – at melde ud, hvordan tingene skal være.

Jeg har givet min begrundelse for, hvorfor vi ønsker at lave en samlet pakke, og at vi derfor gerne vil have det bredest mulige beslutningsgrundlag, og det får vi bl.a. gennem Velfærdskommissionen. Og det ville da være mærkeligt, hvis vi på nuværende tidspunkt efter 2 år skal til at kortslutte Velfærdskommissionens arbejde. Det ville ikke være særlig pænt.

Kl. 10.40

(Kort bemærkning).

Lotte Bundsgaard (S):

Først vil jeg gerne høre, om hr. Jens Rohde, efter at statsministeren i tirsdags talte om den meget moderne måde at føre politik på, mener, at det er en moderne måde at føre politik på, at man ikke vil sige, hvad man mener, og at man, hvis man kommer til at sige, hvad man mener, trækker det i sig igen.

Derudover vil jeg godt høre hr. Jens Rohde, hvad det egentlig er, man mangler fra Velfærdskommissionen. Er det eksperternes politiske forslag, man mangler, eller er det analyserne, man mangler? For hvis det kun er eksperternes politiske forslag, så får man jo det her ekspertvælde, som statsministeren mange gange er gået op imod. Har Venstre ændret holdning på det område? Skal der eksperternes politiske forslag til, før Venstre kan melde ud om, hvilke velfærdsreformer de mener, der er behov for?